

باقی صدیقی

باقی صدیقی دا اصل ناں سائیں محمد افضل اے۔ آپ ٹیکسلا دے اک پنڈ سہام وچ 1909ء نوں پیدا ہوئے۔ کئی عمرے یتیم ہو گئے تے دسویں جماعت پاس کرن مگروں اک پرائمری سکول وچ مدرس ہو گئے۔ فیروزپور جا کے فلمی کہانیاں تے گیت لکھدے رہے۔ کجھ چرفوج دے محکمہ ایم۔ ای۔ ایس وچ کلرکی کیتی۔ جدوں راولپنڈی پر تے تے اک ہفت روزہ رسالہ ”راہ و منزل“ دے ادارتی عملے وچ شامل ہو گئے۔ ریڈیو پاکستان راولپنڈی لئی گیت فچرتے ڈرامے وی لکھے۔ بیمار ہوئے تے اپنے پنڈ سہام چلے گئے جتھے 8 جنوری 1972ء نوں وفات پائی۔

ہنجاہنی وچ اوہناں دی شاعری دے دو مجموعے ”زخمی پیاز“ تے ”کچے گھڑے“ شائع ہو چکے نیں۔ ”کچے گھڑے“ نکلیاں نکلیاں نظماں دا اک خوبصورت مجموعہ اے جس وچ باقی صدیقی نے روایت تے جدیدیت نوں اک بیک کردتا اے۔ پوٹھوہاری لہجے وچ پوٹھوہاری علاقے دے لوک گیت، نظماں، اتھھے دے دسزیکاں دے معاشرتی تے سماجی روگ، ہجرت تے فراق دی کیفیت تے اپنے عہد دا شعور پوری طرحاں موجود اے۔

ہک بوٹا

ہک بوٹا گھل مکھلا
سڑنے پلنے راہیاں
پتراں نی پکھی جھولے
کیتے چیزے، کیتے صافے

ہاڑے صیٹھے نی دھپاں دج
دنیانی نظراں توں اوہے
اس بوٹے نی چھانویں بہہ کے
دلاں نی بولی بولے

آن مسافر جان مسافر
ایہہ پتراں نی پتھماں دچوں
ہر راہی آں ہٹ ہٹ پتے
کوئی اس ناراز نہ سچھے
کوئی ندول پھرولے

ایہہ بوٹا پینگاں ناٹھوٹا
کوئی اس نے پتر ڈھائے
کوئی اس نیاں ناٹھیاں کپے

فروہی ایہہ اٹھلا سگلی
ساریاں تے رت ڈوبے
ہک بوٹا گھل مکھلا
سڑنے پلنے راہیاں کی
پتراں نی پکھی جھولے